

บทที่ 4

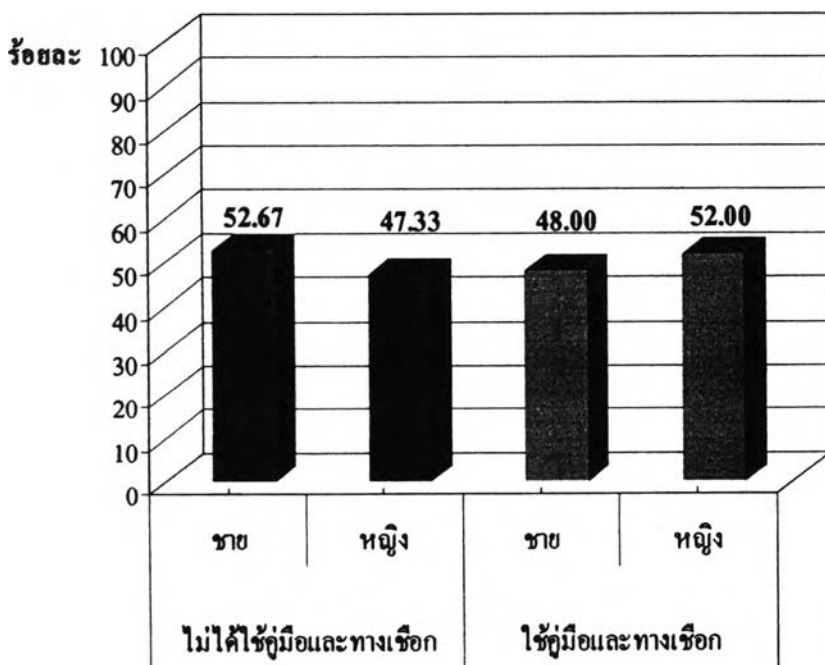
ผลการศึกษา

งานวิจัยเรื่องนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ส่วนแรกคือข้อมูลพื้นฐาน ความรู้ และจิตสำนึกของนักท่องเที่ยว และส่วนที่สองเปรียบเทียบพฤติกรรมการสัมผัสปะการัง และสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลของนักท่องเที่ยวที่ดำเนิน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่ได้ใช้การจัดการการท่องเที่ยวโดยใช้คู่มือให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกร่วมกับทางเรือ กับกลุ่มที่ใช้การจัดการการท่องเที่ยวโดยใช้คู่มือให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกร่วมกับทางเรือ โดยมีผลการศึกษาดังนี้

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ความรู้ และจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวจากแบบสอบถาม

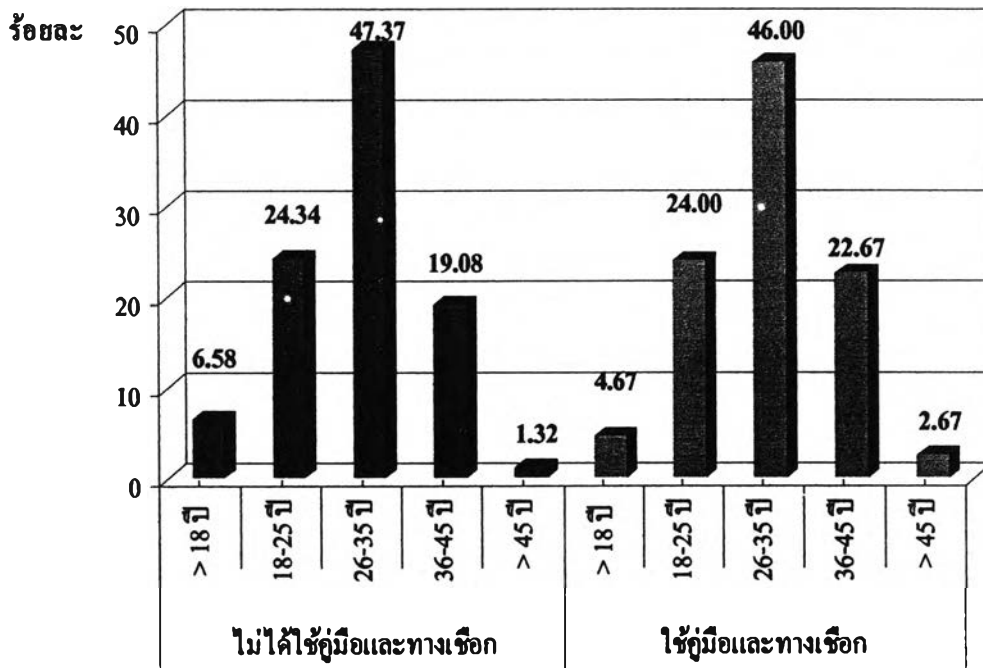
4.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวดำเนิน

- เพศของนักท่องเที่ยวดำเนิน พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเรือ เป็นเพศชาย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 52.67 และเป็นเพศหญิง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 47.33 และนักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเรือ เป็นเพศชาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 ดังภาพที่ 9

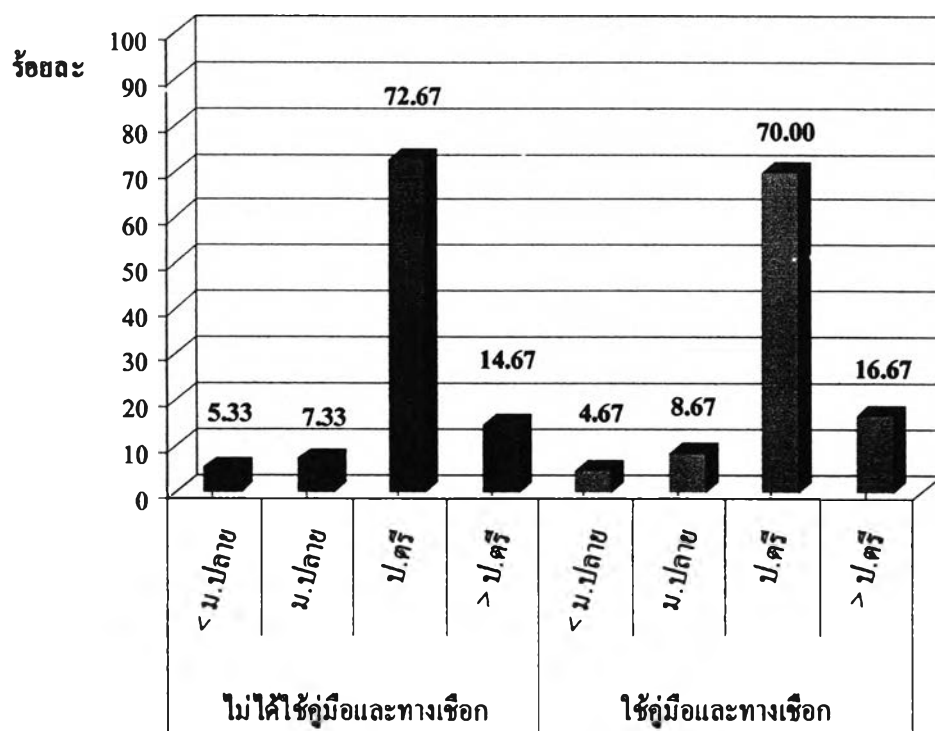
ภาพที่ 9 เพศของนักท่องเที่ยวดำเนิน

- อายุของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26 – 35 ปี โดยมีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 รองลงมานักท่องเที่ยวมีอายุอยู่ในช่วง 18 – 25 ปี มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.34 และมีอายุอยู่ในช่วง 36 – 45 ปี จำนวน 29 คน อายุต่ำกว่า 18 ปี 10 คน อายุ 45 ปี ขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 19.08, 6.58 และ 1.32 ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26 – 35 ปี โดยมีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมานักท่องเที่ยวมีอายุอยู่ในช่วง 18 – 25 ปี มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และมีอายุอยู่ในช่วง 36 – 45 ปี จำนวน 34 คน อายุต่ำกว่า 18 ปี 7 คน อายุ 45 ปี ขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 22.67, 4.67 และ 2.67 ตามลำดับ ดังภาพที่ 10

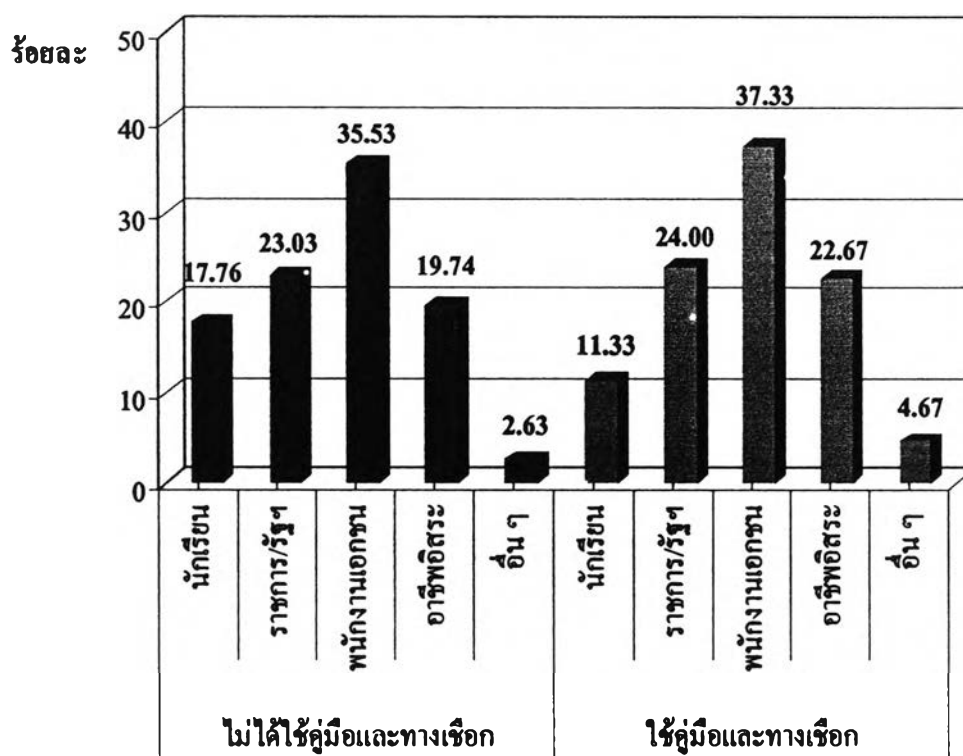
ภาพที่ 10 อายุของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

- ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวค้ำน้ำ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 72.67 รองลงมา นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.67 การศึกษาระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 11 คน และต่ำกว่ามัธยมปลายจำนวน 8 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 7.33 และ 5.33 ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 การศึกษาระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 13 คน และต่ำกว่ามัธยมปลายจำนวน 7 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 8.67 และ 4.67 ตามลำดับ ดังภาพที่ 11

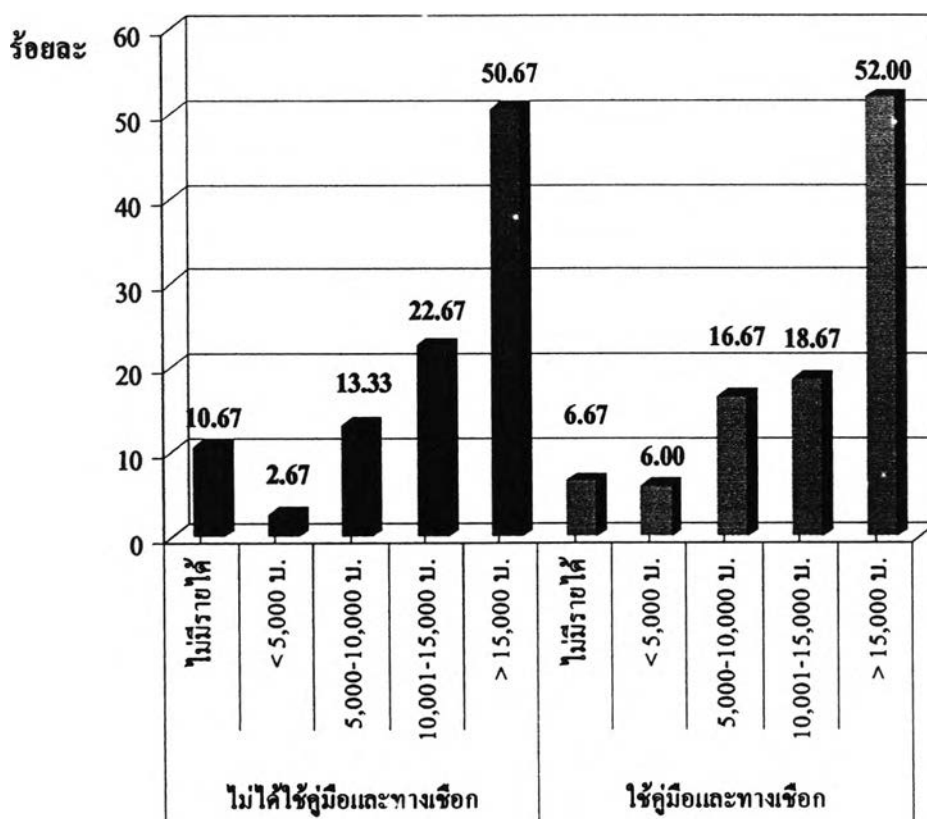
ภาพที่ 11 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวค้ำน้ำ

- อาชีพของของนักท่องเที่ยวดำน้ำ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 35.53 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 23.03 อาชีพอิสระ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 19.74 เป็นนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 27 คน และประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 4 โดยคิดเป็นร้อยละ 17.76 และ 2.63 ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 37.33 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 อาชีพอิสระ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.67 เป็นนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 17 คน และประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 7 โดยคิดเป็นร้อยละ 11.33 และ 4.67 ตามลำดับ ดังภาพที่ 12

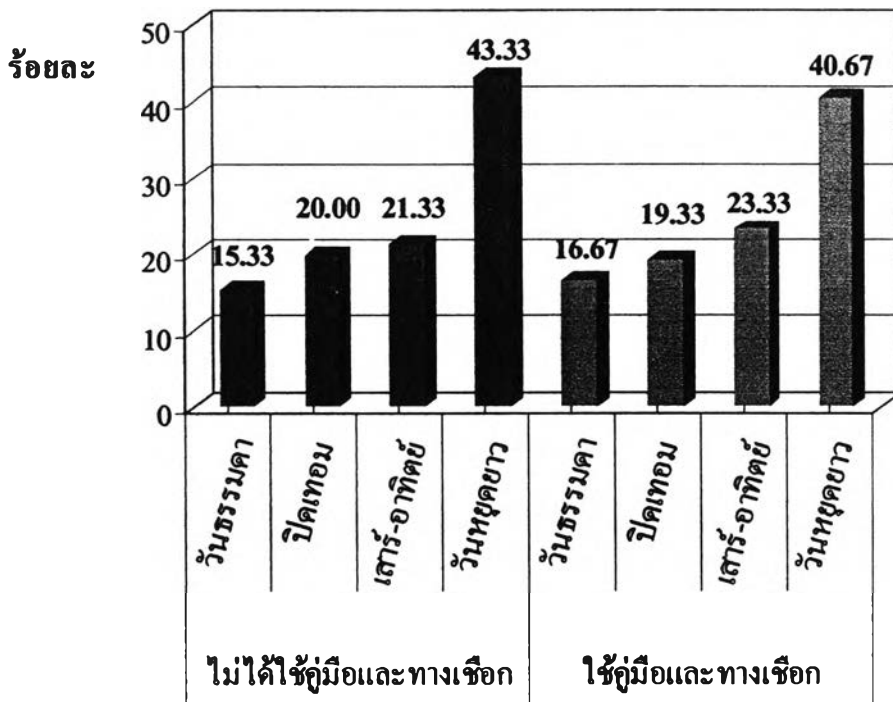
ภาพที่ 12 อาชีพของนักท่องเที่ยวดำน้ำ

- รายได้ของนักท่องเที่ยวดำน้ำ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่มีรายได้ 15,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.67 รองลงมามีรายได้ ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.67 รายได้ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.67 และมีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.67 และ นักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่มีรายได้ 15,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 78 คน คิดเป็น ร้อยละ 52.00 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 18.67 รายได้ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้เป็นของ ตนเอง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และมีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็น ร้อยละ 6.00 ดังภาพที่ 13

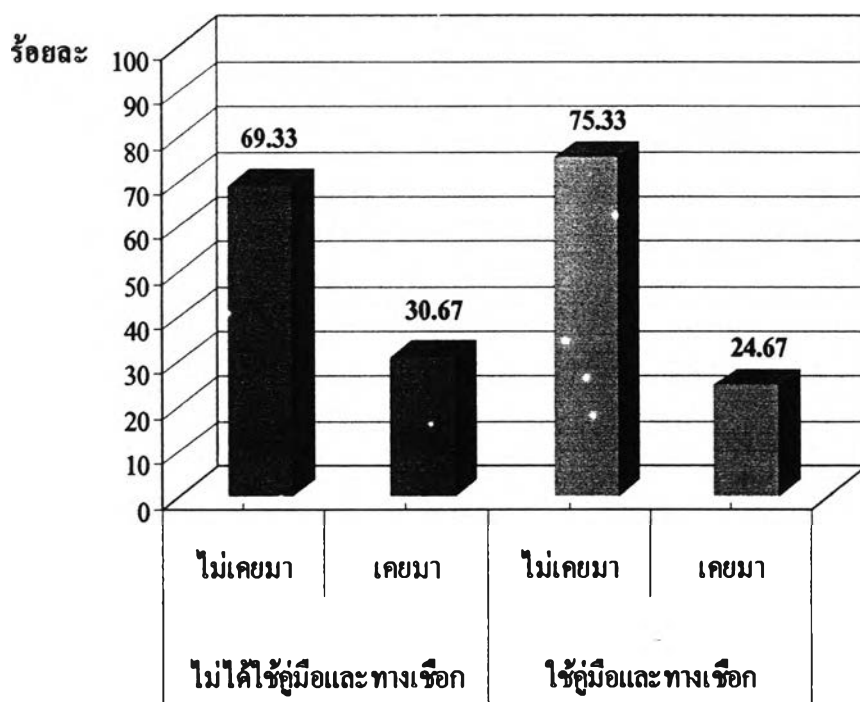
ภาพที่ 13 รายได้ของนักท่องเที่ยวดำน้ำ

- ช่วงเวลาที่ต้องการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวค้ำน้ำ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมาคือวันเสาร์-อาทิตย์ และช่วงปิดเทอม จำนวน 32 และ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 และ 20.00 โดยนักท่องเที่ยวต้องการมาเที่ยวในวันธรรมดำน้อยที่สุดคือ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.33 และนักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 40.67 รองลงมาคือวันเสาร์-อาทิตย์ และช่วงปิดเทอม จำนวน 35 และ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 และ 19.33 โดยนักท่องเที่ยวต้องการมาเที่ยวในวันธรรมดำน้อยที่สุดคือ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ดังภาพที่ 14

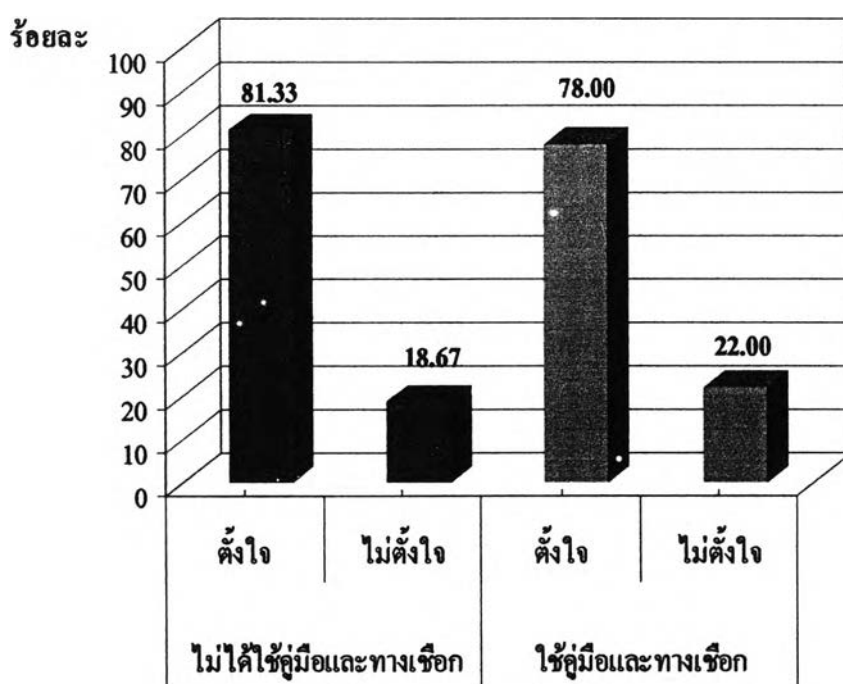
ภาพที่ 14 ช่วงเวลาที่ต้องการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวค้ำน้ำ

- ประสพการณ์การมาอุทยานแห่งชาติห่มูเกาะช้างของนักท่องเที่ยวดำน้ำ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ไม่เคยมาอุทยานแห่งชาติห่มูเกาะช้าง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 69.33 และเคยมาท่องเที่ยวแล้ว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 30.67 และ นักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ไม่เคยมาอุทยานแห่งชาติห่มูเกาะช้าง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 75.33 และเคยมาท่องเที่ยวแล้ว จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.67 ดังภาพที่ 15

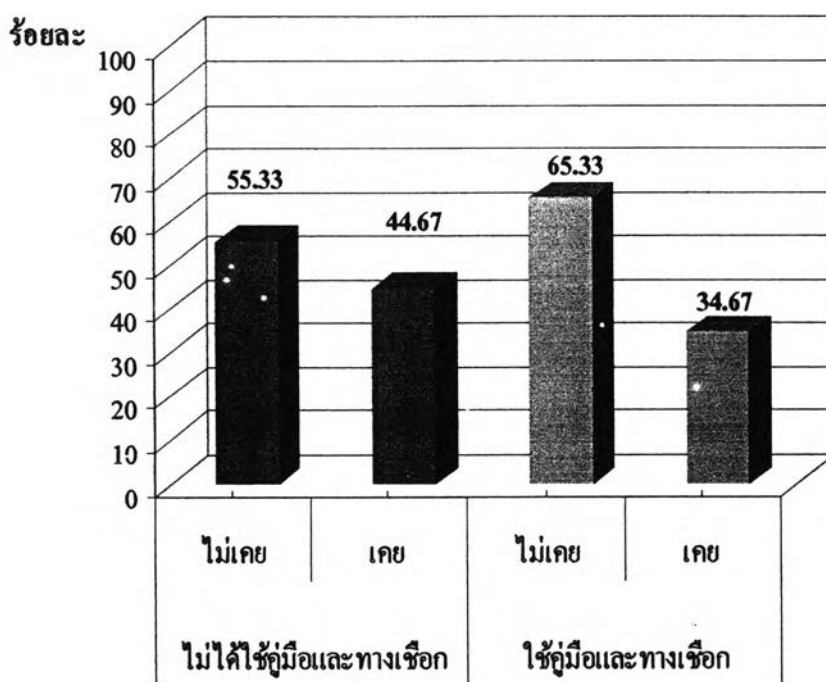
ภาพที่ 15 ประสพการณ์การมาอุทยานแห่งชาติห่มูเกาะช้างของนักท่องเที่ยวดำน้ำ

- ความตั้งใจมาค้ำน้ำหนักของนักท่องเที่ยวนั้น พบว่า นักท่องเที่ยวที่น้ำหนักที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ตั้งใจมาค้ำน้ำหนักมากถึง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 81.33 และไม่ได้ตั้งใจ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 18.67 และนักท่องเที่ยวที่น้ำหนักที่ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ตั้งใจมาค้ำน้ำหนักมากถึง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 78.00 และไม่ได้ตั้งใจ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 ดังภาพที่ 16

ภาพที่ 16 ความตั้งใจมาค้ำน้ำหนักของนักท่องเที่ยวนั้น

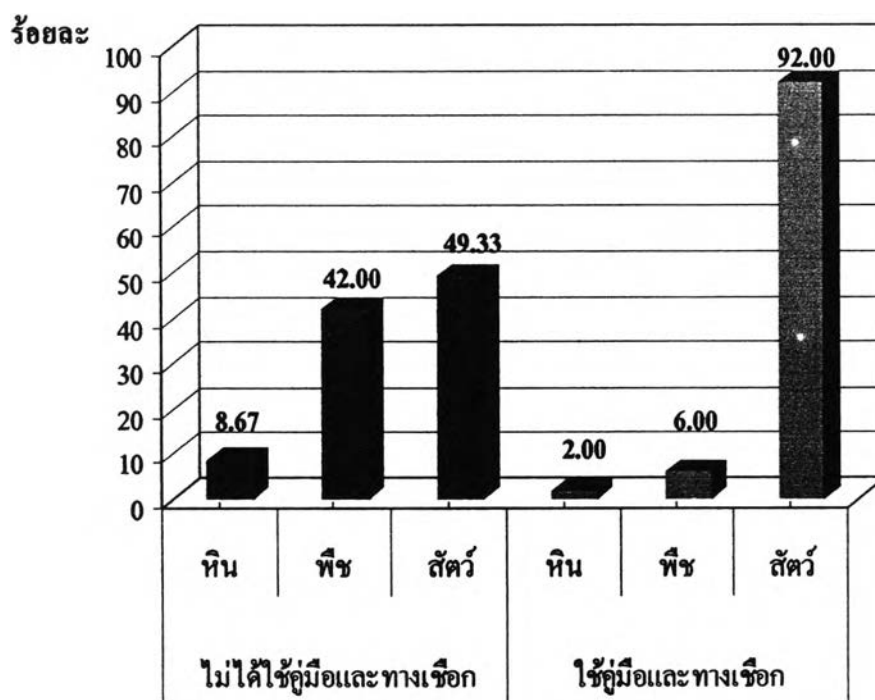
- ประสิทธิภาพค้ำน้ำของนักท่องเที่ยวนพบว่า นักท่องเที่ยวค้ำน้ำที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ไม่เคยค้ำน้ำมาก่อน มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 55.33 และเคยมีประสพการณ์ค้ำน้ำจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 44.67 และนักท่องเที่ยวนค้ำน้ำที่ใช้คู่มือและทางเชือก ไม่เคยค้ำน้ำมาก่อน มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 65.33 และเคยมีประสพการณ์ค้ำน้ำ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 34.67 ดังภาพที่ 17

ภาพที่ 17 ประสพการณ์ค้ำน้ำของนักท่องเที่ยวน

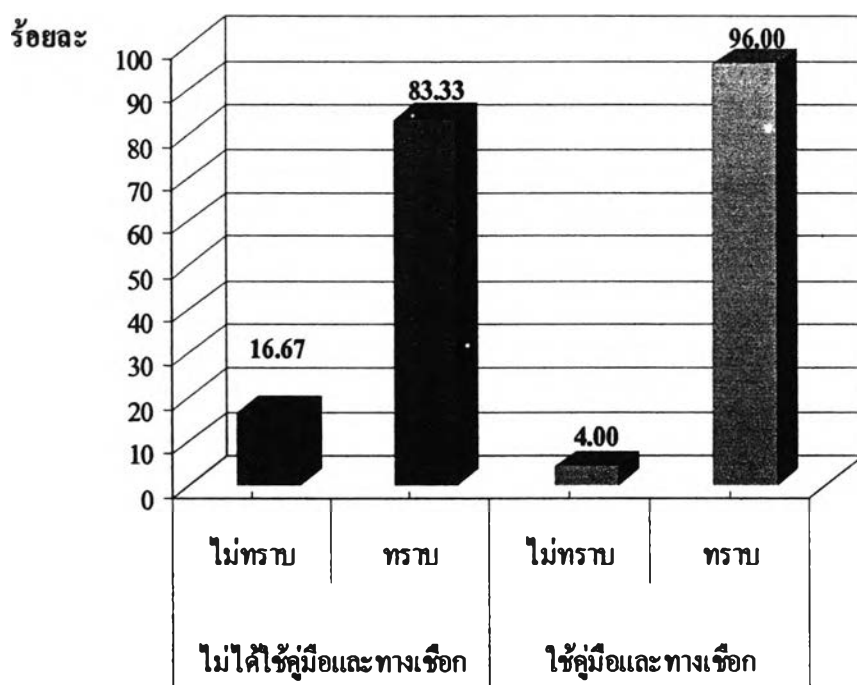
4.1.2 ความรู้และจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวค้ำน้ำ

- ความรู้ด้านปะการังของนักท่องเที่ยวค้ำน้ำ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ทราบว่าเป็นปะการัง คือ สัตว์ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 49.33 และมีไม่น้อยที่คิดว่าปะการังเป็นพืช หรือ ก้อนหิน จำนวน 63 และ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 และ 8.67 ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก เกือบทั้งหมดทราบว่าปะการัง คือ สัตว์ จำนวน 138 คน คิดเป็น ร้อยละ 92.00 และยังคงคิดว่าปะการังเป็นพืช หรือ ก้อนหิน จำนวน 9 และ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และ 2.00 ตามลำดับ ดังภาพที่ 18

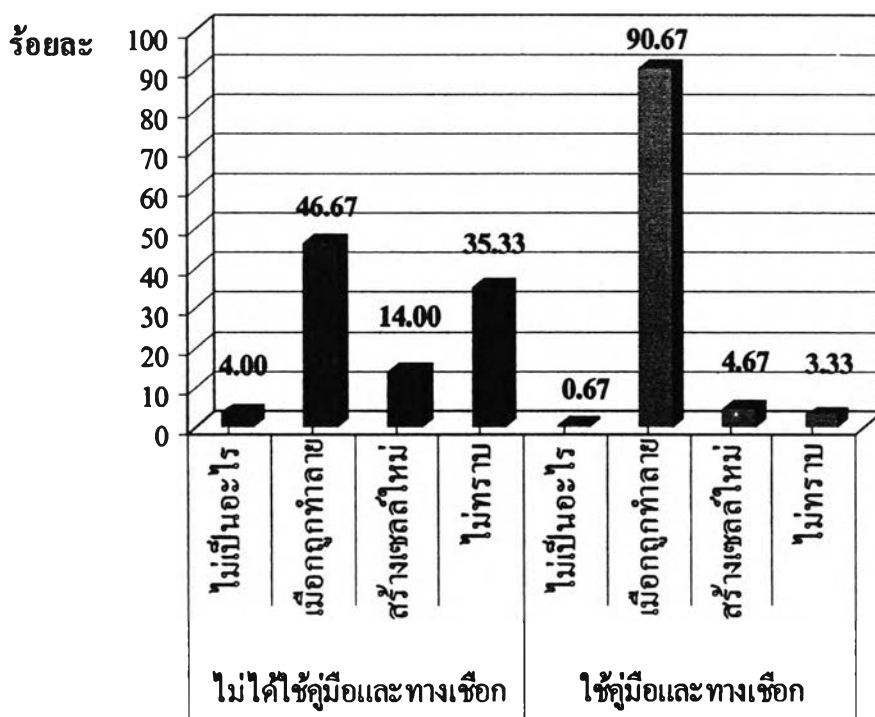
ภาพที่ 18 ความรู้ด้านปะการังของนักท่องเที่ยวค้ำน้ำ

- ความรู้ด้านการสัมผัสปะการังของนักท่องเที่ยวดำน้ำ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ทราบว่าเมื่อสัมผัสปะการังแล้วจะทำให้ปะการังเกิดความเสียหาย มีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และมีนักท่องเที่ยวที่ไม่ทราบว่าเมื่อสัมผัสปะการังแล้วจะทำให้ปะการังเกิดความเสียหาย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และนักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ทราบว่าเมื่อสัมผัสปะการังแล้วจะทำให้ปะการังเกิดความเสียหาย มีจำนวนสูงถึง 144 คน คิดเป็นร้อยละ 96.00 และมีนักท่องเที่ยวที่ไม่ทราบว่าเมื่อสัมผัสปะการังแล้วจะทำให้ปะการังเกิดความเสียหาย มีเพียง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ดังภาพที่ 19

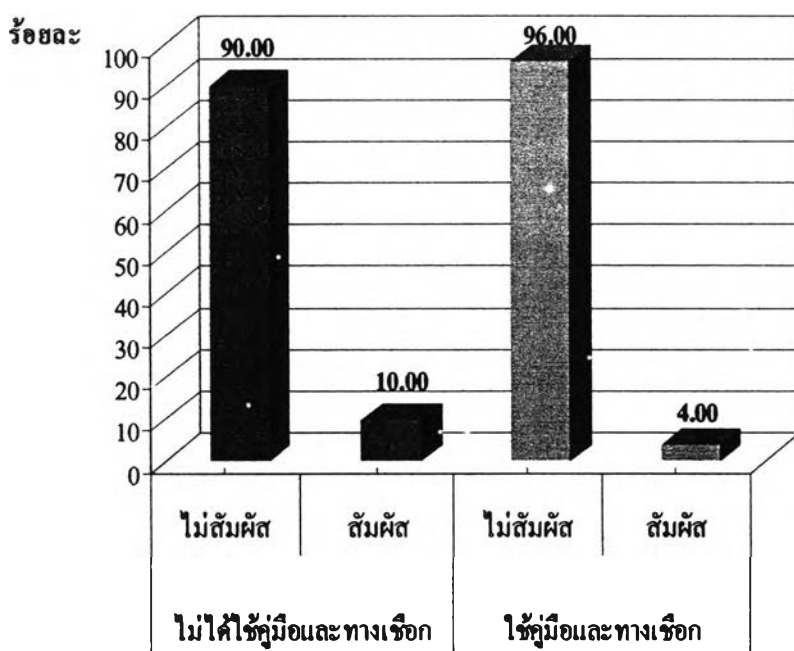
ภาพที่ 19 ความรู้ด้านการสัมผัสปะการังของนักท่องเที่ยวดำน้ำ

- ความรู้ด้านความเสียหายที่เกิดจากการสัมผัสปะการังของนักท่องเที่ยวดำน้ำ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ทราบว่าเมื่อสัมผัสปะการังแล้วจะทำให้เมือกปกคลุมปะการังถูกทำลาย มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาไม่ทราบว่าเกิดอะไรขึ้นกับปะการัง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 35.33 และคิดว่าปะการังจะสร้างเซลล์ขึ้นมาใหม่ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 มีส่วนน้อยเท่านั้นที่คิดว่าปะการังจะไม่เป็นอะไร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และนักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ทราบว่าเมื่อสัมผัสปะการังแล้วจะทำให้เมือกปกคลุมปะการังถูกทำลาย มีจำนวนมากถึง 136 คน คิดเป็นร้อยละ 90.67 รองลงมาคิดว่าปะการังจะสร้างเซลล์ขึ้นมาใหม่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.67 และไม่ทราบว่าเกิดอะไรขึ้นกับปะการังจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 มีเพียง 1 คนเท่านั้นที่คิดว่าปะการังจะไม่เป็นอะไร คิดเป็นร้อยละ 0.67 ดังภาพที่ 20

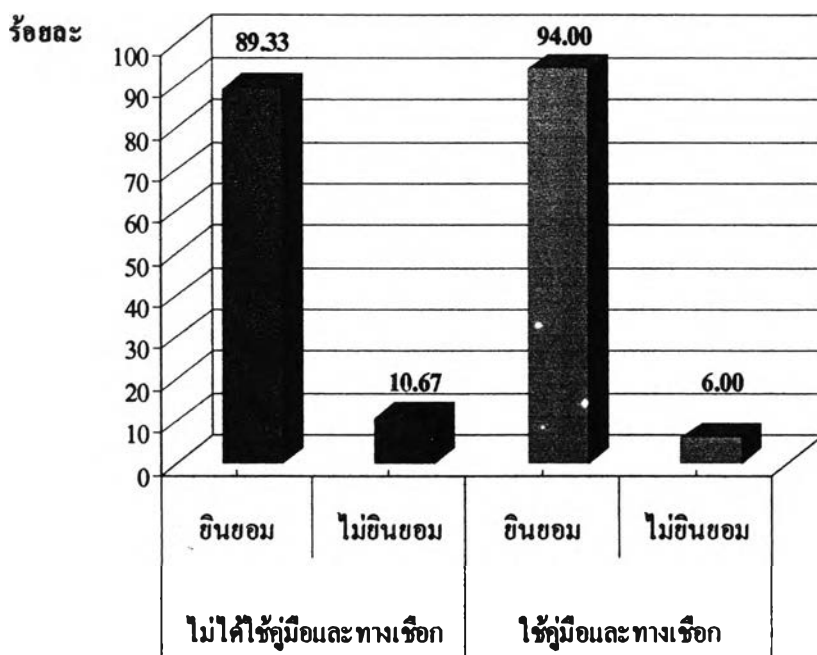
ภาพที่ 20 ความรู้ด้านความเสียหายที่เกิดจากการสัมผัสปะการังของนักท่องเที่ยวดำน้ำ

- จิตสำนึกด้านการสัมผัสปะการังของนักท่องเที่ยวค่าน้ำ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ทราบว่าเมื่อสัมผัสปะการังแล้วทำให้ปะการังเกิดความเสียหายก็จะไม่สัมผัส มีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 และที่เมื่อทราบแล้วยังอยากจะสัมผัส มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และนักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ทราบว่า เมื่อสัมผัสปะการังแล้วทำให้ปะการังเกิดความเสียหาย ก็จะ ไม่สัมผัส มีจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 96.00 และที่เมื่อทราบแล้วยังอยากจะสัมผัส มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ดังภาพที่ 21

ภาพที่ 21 จิตสำนึกการสัมผัสปะการังของนักท่องเที่ยวค่าน้ำ

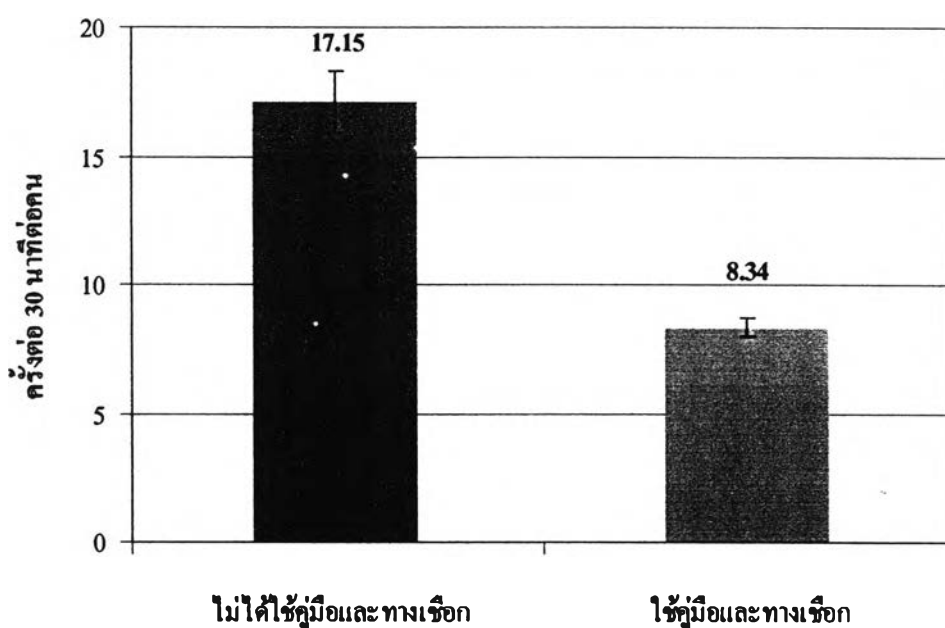
- จิตสำนึกการจ่ายค่าธรรมเนียมในการรักษา และฟื้นฟูประชากรของนักท่องเที่ยว
 คำนำ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ยินยอมจ่ายค่าธรรมเนียมในการ
 รักษา และฟื้นฟูประชากร มีจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 89.33 และไม่ยินยอม มีจำนวน 16 คน คิด
 เป็นร้อยละ 10.67 และนักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ส่วนใหญ่ยินยอมจ่ายค่าธรรมเนียมใน
 การรักษา และฟื้นฟูประชากร มีจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 94.00 และไม่ยินยอม มีจำนวน 9 คน
 คิดเป็นร้อยละ 6.00 ดังภาพที่ 22

ภาพที่ 22 จิตสำนึกการจ่ายค่าธรรมเนียมในการรักษา และฟื้นฟูประชากร ของนักท่องเที่ยว คำนำ

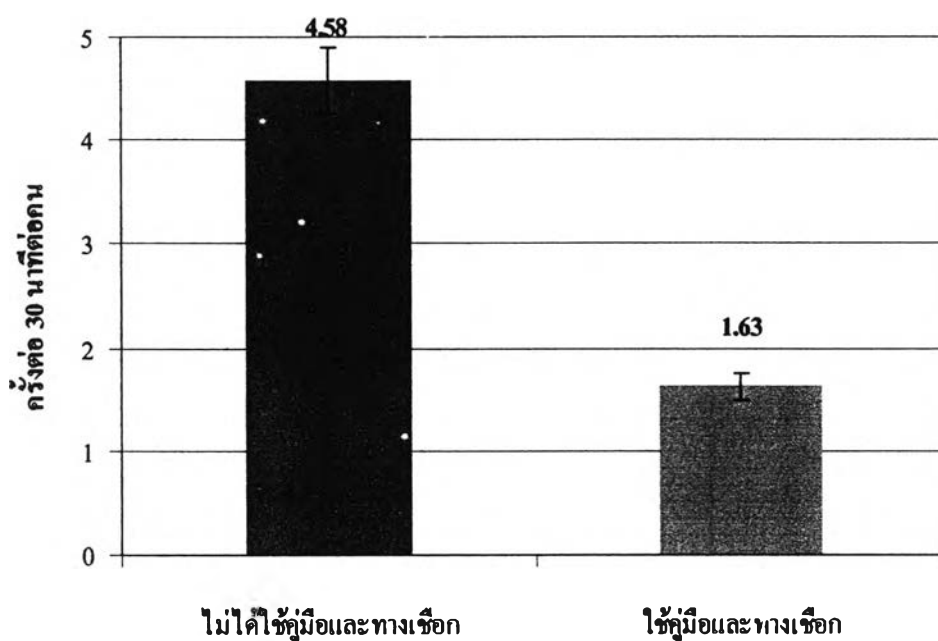
4.2 ผลการศึกษาติดตามเฝ้าสังเกตพฤติกรรมการสัมผัสปะการังของนักท่องเที่ยวขณะดำน้ำ

จากการติดตามสังเกตพฤติกรรมการสัมผัสปะการังของนักท่องเที่ยวขณะดำน้ำ พบว่าในเวลาการดำน้ำ 30 นาที นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้การจัดการโดยใช้คู่มือให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกร่วมกับทางเชือก แต่ละคนสัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลเฉลี่ย 17 ครั้ง มากกว่าการสัมผัสปะการังของนักท่องเที่ยวที่ใช้การจัดการโดยใช้คู่มือให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกร่วมกับทางเชือก ซึ่งแต่ละคนสัมผัสเฉลี่ย 8 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังภาพที่ 23

ภาพที่ 23 การสัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลของนักท่องเที่ยวดำน้ำ

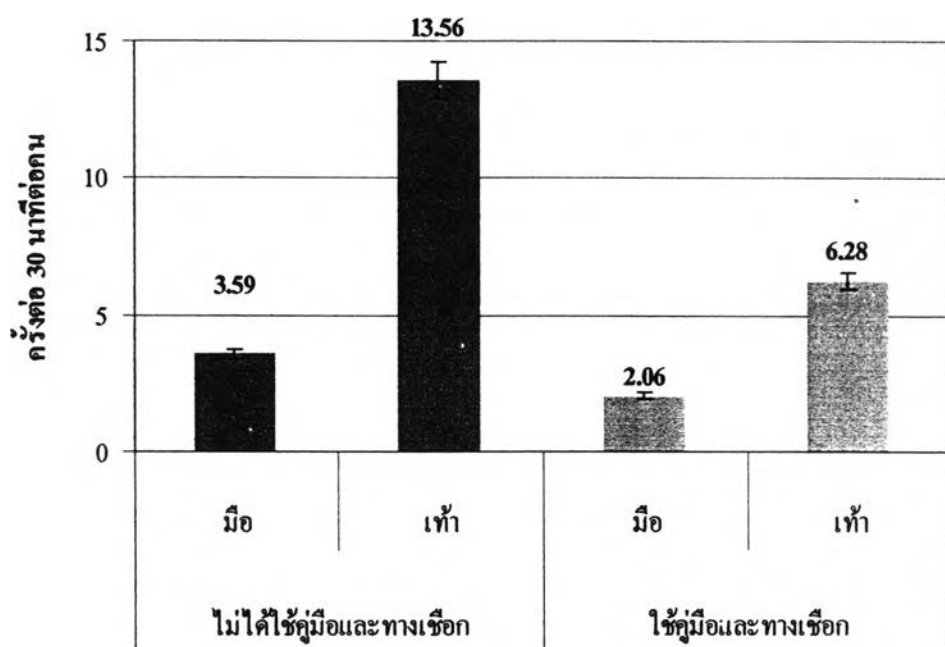
การสัมผัสปะการัง หรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลของนักท่องเที่ยวดำน้ำทั้ง 2 กลุ่ม ในเวลาดำน้ำ 30 นาที พบว่า นักท่องเที่ยวในกลุ่มที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก แต่ละคนทำให้เกิดการแตกหักเฉลี่ย 5 ครั้ง มากกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ซึ่งทำให้เกิดการแตกหัก 2 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังภาพที่ 24

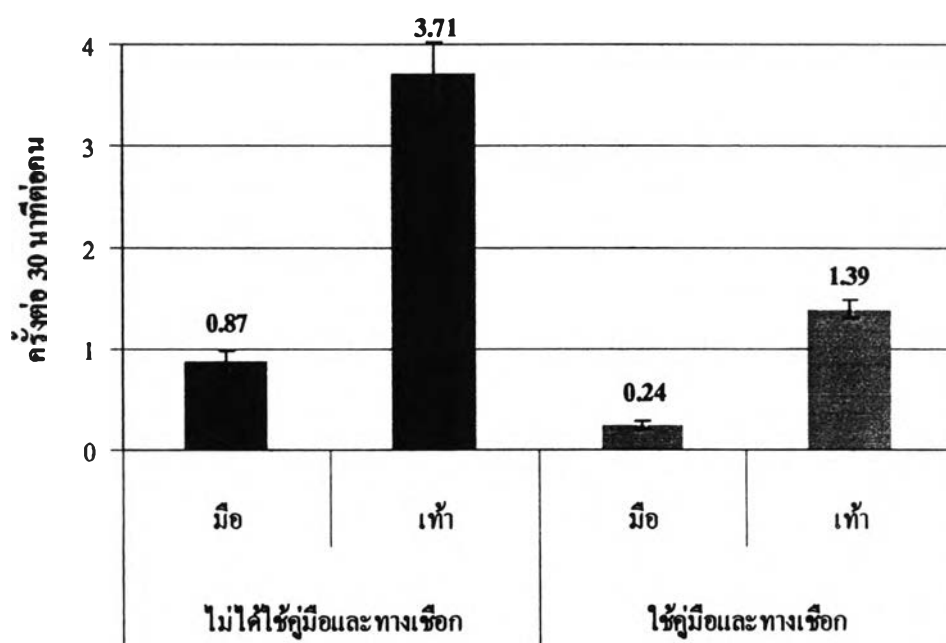
ภาพที่ 24 ค่าเฉลี่ยการแตกหักจากการสัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลของนักท่องเที่ยวยุคหน้า

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอวัยวะที่สัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล (มือหรือเท้า)

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ในการดำน้ำของนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก แต่ละคนสัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลด้วยมือเฉลี่ย 4 ครั้ง สัมผัสด้วยเท้าเฉลี่ย 13 ครั้ง มากกว่า นักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือกซึ่งแต่ละคนสัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลด้วยมือเฉลี่ย 2 ครั้ง สัมผัสด้วยเท้าเฉลี่ย 6 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังภาพที่ 25 และยังพบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก สัมผัสปะการังแล้วทำให้เกิดการแตกหักซึ่งเป็นการสัมผัสด้วยมือเฉลี่ย 0.87 ครั้ง สัมผัสด้วยเท้าเฉลี่ย 3.71 ครั้ง มากกว่านักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก สัมผัสปะการังแล้วทำให้เกิดการแตกหักซึ่งเป็นการสัมผัสด้วยมือเฉลี่ย 0.24 ครั้ง สัมผัสด้วยเท้าเฉลี่ย 1.39 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังภาพที่ 26

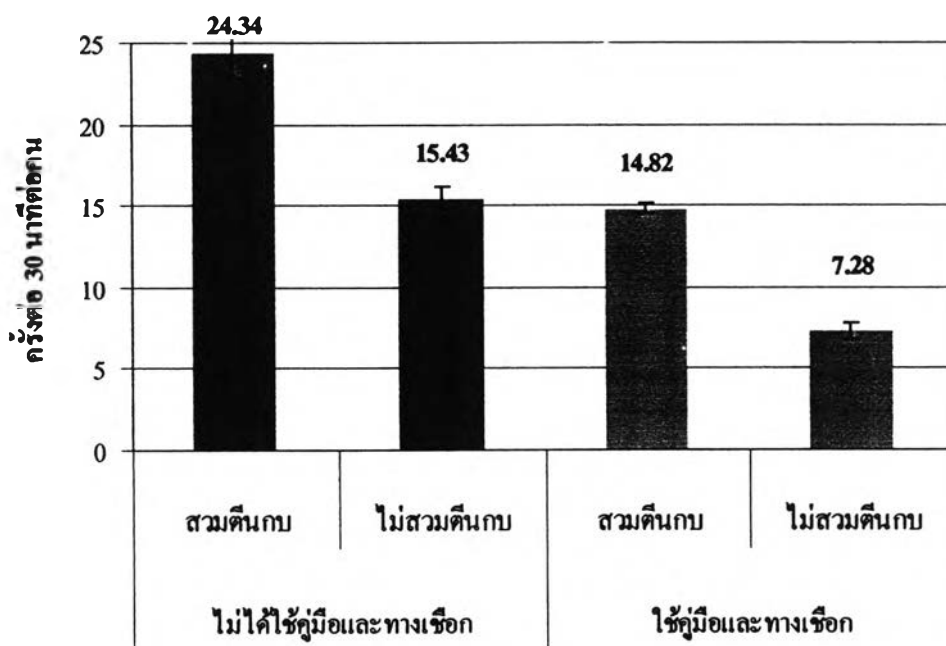
ภาพที่ 25 การสัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลด้วยมือหรือเท้าของนักท่องเที่ยวขณะดำน้ำ

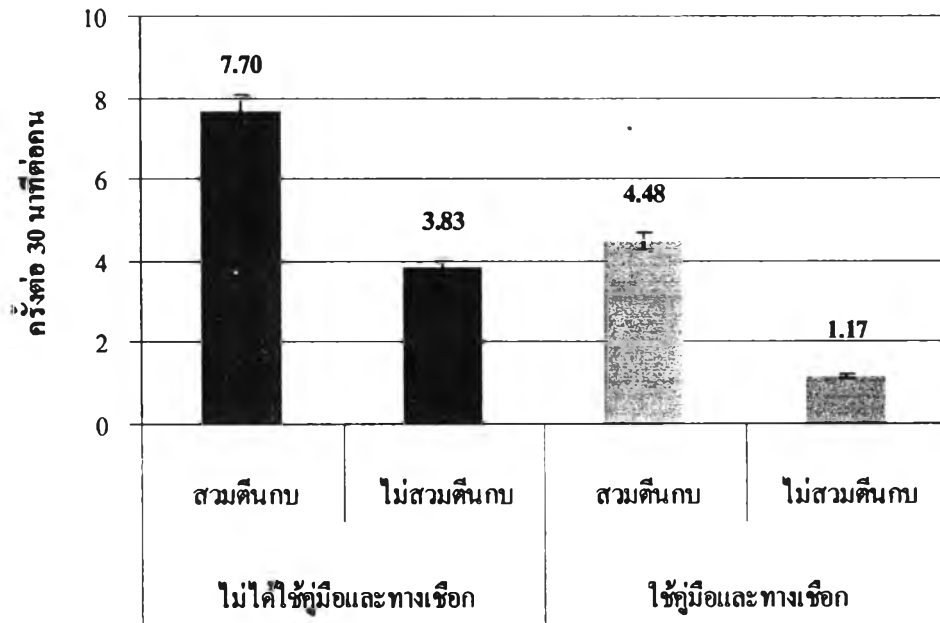
ภาพที่ 26 การสัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลแล้วเกิดการแตกหักด้วยมือหรือเท้าของนักท่องเที่ยวขณะดำน้ำ

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างนักท่องเที่ยวที่สวมตีนกบ และไม่สวมตีนกบขณะดำน้ำ

จากการวิเคราะห์ พบว่า ในการดำน้ำของนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก นักท่องเที่ยวสวมตีนกบดำน้ำสัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลเฉลี่ย 24 ครั้ง และที่ไม่สวมตีนกบสัมผัสด้วยเฉลี่ย 15 ครั้ง มากกว่านักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ซึ่งสวมตีนกบดำน้ำแต่ละคนสัมผัสปะการัง หรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลเฉลี่ย 15 ครั้ง และที่ไม่สวมตีนกบสัมผัสเฉลี่ย 7 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังภาพที่ 27 และยังพบว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้คู่มือและทางเชือก สัมผัสปะการังแล้วทำให้แตกหักเป็นการสัมผัสที่เกิดจากนักท่องเที่ยวที่สวมตีนกบดำน้ำเฉลี่ย 8 ครั้ง และเป็นนักท่องเที่ยวที่ไม่สวมตีนกบสัมผัสเฉลี่ย 4 ครั้ง มากกว่านักท่องเที่ยวที่ใช้คู่มือและทางเชือก ที่สวมตีนกบซึ่งสัมผัสเฉลี่ย 4 ครั้ง และไม่สวมตีนกบสัมผัสปะการังเฉลี่ย 1 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังภาพที่ 28

ภาพที่ 27 การสัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลของนักท่องเที่ยวดำน้ำที่สวมตีนกบและไม่สวมตีนกบ

ภาพที่ 28 การสัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลแล้วแตกหักของนักท่องเที่ยวดำน้ำที่สวมตีนกบและไม่สวมตีนกบ

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติ

พฤติกรรม การสัมผัสปะการัง	นักท่องเที่ยวสัมผัสปะการังขณะดำน้ำ (ครั้ง/คน)		t	Sig $p \leq 0.05$
	ไม่ใช้คู่มือและทางเชือก	ใช้คู่มือและทางเชือก		
สัมผัสทั้งหมด	17.15	8.34	7.14	0.00
สัมผัสแล้วหัก	4.58	1.63	4.29	0.00
มือสัมผัส	3.59	2.06	3.68	0.00
เท้าสัมผัส	13.56	6.28	6.55	0.00
มือสัมผัสแล้วหัก	0.87	0.24	5.06	0.00
เท้าสัมผัสแล้วหัก	3.71	1.39	5.50	0.00
สวมตีนกบสัมผัส	24.34	14.82	12.54	0.00
ไม่สวมตีนกบสัมผัส	15.43	7.28	9.33	0.00
สวมตีนกบสัมผัสแล้วหัก	7.70	4.48	5.69	0.00
ไม่สวมตีนกบสัมผัสแล้วหัก	3.83	1.17	5.53	0.00